

tillstræffelig Opfordring for de Mænd, som deeltage i Sagens Paakjendelse, til at nærme sig hinanden saaledes, at man kan naae idetmindste den Pluralitet, som Loven erklærer at skulle finde Sted. Det synes ogsaa, idetmindste forekommer det mig, som om denne Regel maa medføre, at den Størrelse, som laa i Midten, snarere maatte være den gjældende, forsaavidt den, der voterer 40 Rbd. i det Tilfælde, jeg forudsatte, eo ipso havde erklæret sig for, at Vederlaget ikke skulde være mindre end 30 Rbd. Jeg skjøner heller ikke rettere, end at den praktiske Banskælighed, som kunde være forbunden med, naar man stiller en saadan Lovregel, da ogsaa at gennemføre den, ikke i mindste Maade kan taale Sammenligning med det Tilfælde, som ideligt møder ved Domstolene, i Henseende til at løse Spørgsmaalet om Stemmesleerhed, og hvor man, som bekjendt, meget hyppigt maa ty til subsidiaire Voteringer, for at komme til et fyldestgjørende Resultat. De Lovdata, som ere nævnte i Udkastets Præmisses, angaae Autoriteter, som ere sammensatte anderledes end den, om hvilken her er Spørgsmaal, og jeg skulde ogsaa troe, at den Udvei, som anvises i saa Henseende, snarest maa betragtes som en Nodhjælp, ligesom den heller ikke er stemmende med den Anskuelse, som Lovgivningen i Almindelighed gaaer ud fra, naar man nemlig forud kun tænker sig Valget imellem to Meninger, og imellem disse to Meninger lader Formanden decidere, hvilken der skal være den afgjørende. Ved Siden af hvad jeg saaledes har troet, at der fremgik af denne Autoritets særegne Sammensætning, og ligeledes med Hensyn til det retfærdige Udfald af Sagen, ved Siden heraf tør jeg endelig tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at det ved at tage Bestemmelser med Hensyn til de to Autoriteter, hvorom her er Spørgsmaal, vistnok ikke bør tabes af Sigte, at der bliver Consequents imellem disse Bestemmelser indbyrdes, og at man saaledes ved at tage Beslutninger om § 4, maa tage Hensyn til eller have for Øie, hvad man agter at bestemme sig for i Henseende til § 9. Jeg skal tillade mig, naagtet § 9 her ikke foreligger, dog at knytte nogle Bemærkninger der til paa Grund af det indbyrdes Forhold mel-

lem disse 2 §§. Jeg tillod mig under den almindelige Behandling af Sagen at henstille til Overveelse, hvilke Chancer der kunde møde under en Votering, naar Afsløsningscommissionen blev sammensat saaledes, som Udkastet har foreslaaet, hvorledes det da kunde være Tilfælde, at Stemmerne kunde dele sig saaledes, at det blev umuligt at opløse den Strid, der forelaa, naar nemlig Formanden var for een Mening og de andre 2 Medlemmer deelte sig i 2 forskjellige Meninger. Vil man tænke sig, under Forudsætning af den overordnede Autoritets Sammensætning af 5 Medlemmer, at Meningerne deelte sig i 5 Enere, eller ogsaa at den var sammensat af 6, og Meningerne deelte sig enten i 3 Toere eller 6 Enere, saa vil jeg dog henstille, om det da kunde være fyldestgjørende, at Formanden enten ved sin egen Stemme eller i Forbindelse med 1 Stemme til skulde kunne affige den endelige Dom? Men vil man ikke finde sig fyldestgjort ved, at denne Myndighed blev lagt i Formandens Hænder i Henseende til den overordnede Instants, saa troer jeg heller ikke, at man kan finde sig fyldestgjort ved hvad der upaatvivleligt vilde være inconseqent, at Formanden skulde have en saadan Myndighed i første Instants. Det er naturligtvis paa ingen Maade, fordi jeg nærer endogsaa den mindste Tvivl om, at jo Regleringen vil gjøre et upartist Valg af dygtige, retfærdige og kyndige Mænd til at være Formænd; men det forekommer mig, at, naar Spørgsmaalet stilles i sin Almindelighed, kunne de Betragtninger, som jeg nu har udtalt, ikke andet end paatrænge sig, og, naar man vil naae en fyldestgjørende Paakjendelse af Sagerne gennem disse Autoriteter, saa troer jeg, at de Hensyn fortjene Opmærksomhed, som have ledet mig til at stille Forslaget under Nr. 13. Jeg vilde langt foretrække aldeles nye Valg fra Parternes Side, naar en saa skarp Dissens skulde udvikle sig, fremfor at en saadan Magt skulde lægges i Formandens Hænder.

Strabbe: I en vis Retning har vistnok Lovudkastet indrømmet Afsløsningsmændene en fuldkommen fri Raadighed, med Hensyn til Vederlagets Bestemmelse for Arbejdets Afsløsnung; men der savnes dog, efter min Formening, en Regel, om disse Mænd ved Fastsæt-